

5. Бой на Термопиле.

Прѣзь ночь-тж още Леонидъ бѣ ся научилъ наѣреніе-то на Персіаны-ты, отъ пѣкой избѣгнали отъ Ксерсовыя станъ; а утрѣнь-тж увѣрися за тѣхныя успѣхъ отъ пѣкой стражары, кои-то бѣхъ прибѣгнали прѣзь горж-тж. Гръцкы-ты главатаре като ся научихъ тѣмъ ужаснѣ новинѣ свыкахъ съборъ: едни отъ тѣхъ думахъ да ся оттѣгнѣтъ отъ Термопиле, други пакъ, да стоѣтъ тамъ. Леонидъ ги приклони да ся завардѣтъ тамъ за подобръ; и объяви какъ: колкото за него и другары-ты му, не имъ е дозволено да оставятъ едно мѣсто, за кое-то Спарта имъ бѣше ся повѣрила. Теспіяни-ти ся заклѣхъ да не оставятъ никога Спартяни-ты; четиристотицѣ Тибеани, дѣто имаше, съ добро или зло, съединихъ ся съ тѣхъ, и останала-та войска на мѣри врѣмя да излѣзе чрѣзь тѣсяж-тж пѣтекъ.

До толкова тоя Принцъ приготвлялъ ся за найсѣрчени предпріятія: »Тука не е съвсѣмъ, каза на « другары-ты си, нужда да ся биѣмъ, трѣбва да на- » прѣдваме камъ Ксерсовыя шатѣръ, дѣто или да » го убиѣмъ или да ся изгубимъ между войскѣ-тж му. «Негови-ти войскаре ся отговаряхъ тѣкмо съ единъ радосливъ выкъ.—Каза имъ да ся понахранятъ и приложи имъ: » Слѣдъ малко ные ще ядемъ при Плутона[*]. Сичкы-ты му думы оставяхъ по едно впечатленіе въ умове-ты. Когато веке бѣше

[*] Богъ на Ада.